

Sag C-717/19**Anmodning om præjudiciel afgørelse****Dato for forelæggelse:**

27. september 2019

Forelæggende ret:

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungarn)

Afgørelse af:

16. september 2019

Sagsøger:

Boehringer Ingelheim RCV GmbH & Co. KG Magyarországi Fióktelepe

Sagsøgt:

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (direktoratet for klager for den nationale told- og skattemyndighed, Ungarn)

[Udelades]

Under en forvaltningsretssag om et afgiftsmæssigt anliggende mellem Boehringer Ingelheim RCV GmbH & Co. KG Magyarországi Fióktelepe ([udelades] Budapest [udelades]), sagsøgeren, og Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (direktoratet for klager for den nationale told- og skattemyndighed, Ungarn) ([udelades] Budapest [udelades]), sagsøgte, har Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (forvaltnings- og arbejdsretten i Budapest, Ungarn) truffet følgende:

Afgørelse

Den forelæggende ret har besluttet at udsætte sagen og samtidig forelægge Den Europæiske Unions Domstol følgende præjudicielle spørgsmål i henhold til artikel 267 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde:

1) **Skal artikel 90, stk. 1, i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem fortolkes således, at den er til**

hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omtvistede, hvorefter en medicinalvirksomhed, som i henhold til en aftale, hvis indgåelse ikke er obligatorisk, foretager betalinger til den statslige sygeforsikringsinstitution på grundlag af den omsætning, der er opnået med farmaceutiske produkter, og som dermed ikke beholder den fulde modydelse for disse produkter, ikke har ret til efterfølgende at nedsætte sit afgiftsgrundlag alene på grund af den omstændighed, at betalingerne hverken sker på den måde, der er fastlagt i medicinalvirksomhedens forretningspolitik, eller hovedsageligt i reklameøjemed?

2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, skal artikel 273 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem da fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omtvistede, hvorefter der med henblik på en efterfølgende nedsættelse af afgiftsgrundlaget kræves en faktura udstedt i navnet på den person, der har ret til tilbagebetaling, som dokumenterer gennemførelsen af den transaktion, der giver ret til denne tilbagebetaling, når den transaktion, der giver mulighed for den efterfølgende nedsættelse af afgiftsgrundlaget, i øvrigt er behørigt dokumenteret og kan kontrolleres efterfølgende, delvist bygger på offentlige og officielle oplysninger og sikrer korrekt opkrævning af afgiften?

[Udelades] [nationale procesretlige betragtninger]

Begrundelse

I. De faktiske omstændigheder

I overensstemmelse med § 195 i adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény (lov nr. CL af 2017, om almindelige skatte- og afgiftsprocedurer, herefter »ny lov om skatte- og afgiftsprocedurer«) indgav sagsøgeren, en medicinalvirksomhed, den 13. november 2018 en berigtiget angivelse med hensyn til sin momsangivelse for afgiftsperioden september 2018 til den sagsøgte afgiftsmyndighed i første instans. Ved denne supplerende angivelse nedsatte sagsøgeren det beløb, som den pågældende skulle betale i moms for den nævnte afgiftsperiode, med 354 687 000 forint med henvisning til betalinger foretaget i henhold til særftaler under civilretten (de såkaldte aftaler om finansieringens omfang, herefter »aftaler«) mellem sagsøgeren og Nemzeti Egészségbiztosítási Alapkezelő (den nationale sygeforsikringsinstitution, herefter »NEAK«) i sidstnævntes egenskab af statslig sygeforsikringskasse. [Org. s. 2]

Aftalerne blev indgået med hensyn til de af sagsøgeren markedsførte lægemidler JARDIANCE, JENTADUETO, PRADAX, SPIRIVA, TRAJENTA, STRIVERDI RESPIMAT, SPIOLTO RESPIMAT, SYNJARDY og OFEV for perioden den 1. oktober 2013 til den 31. december 2017. I henhold til aftalerne forpligtede sagsøgeren sig til at foretage betalinger til NEAK i forhold til markedsføringen af disse lægemidler med finansiering fra den sociale sikring ved at fratrække en del

af omsætningen, der var opnået ved salget af disse lægemidler. Betalingsforpligtelsernes størrelse blev anført som en procentdel af den sociale sikrings bruttofinansiering pr. pakke (æske), der blev markedsført med finansiering (opgørelse pr. æske), og denne procentdel blev for visse aftalers vedkommende fastsat til 100%, såfremt den af den sociale sikring afholdte finansiering med hensyn til bestemte produkter overskred en grænse (opgørelse i forhold til årlige lofter for støtte). Betalingsforpligtelsen blev opgjort for hver kalendermåned eller årligt (engangsbetaling).

For så vidt angår ambulante sundhedsydelse finansierer NEAK prisen på lægemidler, der udleveres mod recept, med finansiering fra den sociale sikring under den såkaldte »prisstøtteordning«. Under denne ordning foretages betalingen af det finansierede produkt inden for rammerne af et multilateralt retsforhold, idet denne betaling fordeles mellem patienten og NEAK. Patienten betaler apoteket den såkaldte støttepris for den vare, som udleveres til den pågældende, hvilken pris svarer til forskellen mellem varens pris og finansieringen fra den sociale sikring. Indehaveren af markedsføringstilladelsen (sagsøgeren i hovedsagen) fastsætter prisen på de lægemidler, der finansieres af NEAK, som træffer afgørelse om godkendelsen af prisen i forbindelse med en procedure på accept af finansieringen fra den sociale sikring efter en kompleks undersøgelse, der omfatter aspekter vedrørende sundhedspolitik, faglighed og omkostningseffektivitet, og NEAK fastsætter derefter størrelsen på den finansiering, som den finder passende.

Sagsøgeren sælger lægemidlerne direkte til grossisten, som sælger dem videre til apoteket, som sælger dem til patienterne, hvilket sidstnævnte salg sker til en pris, der nedsættes med det beløb, der finansieres af den sociale sikring. NEAK godtgør endelig apoteket finansieringsbeløbet. Den modydelse, som apoteket modtager, og som udgør momsgrundlaget, består af to dele: dels patientens betaling (den nedsatte pris på grundlag af finansieringen, den såkaldte støttepris), dels det beløb, som NEAK betaler (finansieringen). Apoteket har pligt til at betale moms af begge beløb.

Med hensyn til sagsøgeren er indgåelsen af aftalerne ikke en lovbestemt forpligtelse, men herved gøres det muligt at sikre, at de af sagsøgeren markedsførte lægemidler drager fordel af finansieringen fra den sociale sikring. Ved at indgå aftalerne giver sagsøgeren samtidig afkald på en del af den modydelse, som modtages fra grossisten for lægemidlet (dvs. en del af den omsætning, som den pågældende opnår), eftersom sagsøgeren anvender dette beløb til sine betalinger til NEAK.

Det er også en fordel for NEAK at indgå aftalerne, idet dette gør det muligt for patienter, der har behov for dette, for så vidt som det er muligt for dem, løbende at få adgang til behandling med nye lægemidler af den seneste generation med finansiering fra den sociale sikring, samtidig med at budgetbevillingerne overholdes, idet de udgifter, der er øremærket de af aftalerne omfattede lægemidler, holdes inden for rammer, der er fastsat på forhånd.

Selv om der ikke udstedes en faktura for sagsøgerens betaling til NEAK, kan aftalerne og de betalinger, der foretages i henhold til disse, efterfølgende verificeres ved hjælp af dokumentation:

- Grundlaget for betalingerne er det betalingskrav, som NEAK har rettet til sagsøgeren i egenskab af statslig sygeforsikringsinstitution.
- Der foreligger et bevis for bankoverførslen. **[Org. s. 3]**
- NEAK offentliggør de vigtigste aftaleoplysninger på sit websted i overensstemmelse med lovgivningen.
- Den pris, der danner grundlag for den sociale sikrings finansiering af lægemidlerne samt oplysninger om finansieringen findes i et officielt offentligt register, der forvaltes af NEAK.
- Apoteket godtgør sammen med NEAK størrelsen af finansieringen fra den sociale sikring i henhold til en aftale om prisstøtte mellem apoteket og NEAK. Metoden for godtgørelse af finansieringen er fastlagt i lovgivningen, i aftalen om prisstøtte og i de almindelige aftalebetingelser, således at godtgørelsen er baseret på recepter eller gyldige arbejdsdokumenter, der indeholder alle relevante oplysninger.
- Det er muligt at sikre sporbarheden af og kontrollen med markedsføringen af de omhandlede lægemidler på grundlag af offentlige oplysninger om markedsføring af lægemidler, som offentliggøres på NEAK's websted, og ud fra sagsøgerens egne salgsoplysninger.

På baggrund af disse faktiske omstændigheder forkastede den sagsøgte myndighed i første instans sagsøgerens berigtigede angivelse, dvs. at den ikke tillod den efterfølgende nedsættelse af afgiftsgrundlaget, og sagsøgte bekræftede efter den af sagsøgeren indbragte klage afgørelsen i første instans. Ifølge sagsøgte indeholder momslovens § 77 alle de tilfælde af nedsættelse af afgiftsgrundlaget, der er opregnet i momsdirektivets artikel 90, stk. 1, og derfor kan det ikke fastslås, at der foreligger en uoverensstemmelse med EU-retten, eftersom det i forbindelse med gennemførelsen af direktivet i den nationale ret ikke kræves, at bestemmelserne i direktivet og bestemmelserne i den nationale ret er ordret identiske. Direktivet fastsætter kun lovgivningsmæssige mål og giver den nationale lovgiver frihed til at bestemme, hvordan de skal nås. Sagsøgte anførte, at Domstolens dom af 20. december 2017 i sag C-462/16 (Boehringer Ingelheim Pharma) var baseret på andre faktiske omstændigheder og dermed ikke finder anvendelse på den foreliggende sag. Efter sagsøgtes opfattelse opfylder betalingerne til NEAK efter deres indhold ikke betingelserne i momslovens § 77, stk. 4 (om at de skal være fastlagt i forretningspolitikken eller ske i reklameøjemed). Kravene i momslovens § 78, stk. 3 og 4, har derimod til formål at sikre en korrekt opkrævning af momsen og undgå afgiftssvig.

II.1. Ungarsk ret

Az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény (ny lov om almindelige skatte- og afgiftsprocedurer)

§ 195:

»Hvis skatteyderen har indgivet en supplerende angivelse, hvori det udelukkende anføres, at den retsforskrift, hvoraf afgiftspligten følger, er forfatningsstridig eller i strid med en almengyldig og umiddelbart anvendelig EU-retsakt, eller at en kommunal bekendtgørelse er i strid med en anden retsforskrift, træffer afgiftsmyndigheden afgørelse vedrørende den supplerende angivelse senest 15 dage efter dens indgivelse uden at foretage en kontrol, medmindre forfatningsdomstolen, Kúria [øverste domstol, Ungarn] eller Den Europæiske Unions Domstols afgørelse ved stillingtagen til dette spørgsmål endnu ikke er blevet offentliggjort på tidspunktet for afgivelsen af den berigtigede angivelse, eller den berigtigede angivelse ikke er i overensstemmelse med den offentliggjorte afgørelse.«

Az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (lov nr. CXXVII af 2007 om merværdiafgift, herefter »momsloven«)

§ 65:

»Ved levering af varer og tjenesteydelser omfatter afgiftsgrundlaget, medmindre andet følger af denne lov, den modværdi, opgjort i et pengebeløb, som den hertil berettigede modtager eller vil modtage af erhververen af varen, modtageren af tjenesteydelsen eller tredjemand, herunder ethvert tilskud, uanset form, der har en direkte indvirkning på prisen på leveringen af varen eller tjenesteydelsen.« **[Org. s. 4]**

§ 77:

»1. Ved levering af varer og tjenesteydelser eller erhvervelse inden for Fællesskabet af varer danner en ændring eller opsigelse af en aftale – herunder hvis aftalen erklæres ugyldig eller ikke-eksisterende – grundlag for en efterfølgende nedsættelse af afgiftsgrundlaget med et beløb, der svarer til forskuddet eller modydelsen, som er eller skal tilbagebetales helt eller delvist.

[...]

4. Hvis den afgiftspligtige person efter leveringen af varer eller tjenesteydelser i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i den pågældendes forretningspolitik, tilbagebetaler et pengebeløb i reklameøjemed til en person, uanset om den pågældende er en afgiftspligtig person, som ikke har erhvervet den vare eller ydelse, som giver ret til tilbagebetaling, direkte fra denne afgiftspligtige person, kan den afgiftspligtige person, der foretager tilbagebetalingen,

efterfølgende nedsætte afgiftsgrundlaget for så vidt angår leveringen af de varer eller tjenesteydelser, som tilbagebetalingen vedrører (transaktion, som giver ret til nedsættelse af afgiftsgrundlaget), såfremt:

- a) den levering af varer eller tjenesteydelser, som er sket direkte til den person, der har ret til tilbagebetaling (transaktion, som giver ret til tilbagebetaling), er en afgiftspligtig begivenhed, der er indtruffet på det nationale område, og
- b) det beløb, der skal tilbagebetales, er mindre end det beløb, der fremkommer ved at multiplicere antallet af transaktioner, som giver ret til tilbagebetaling, med den laveste enhedspris, med tillæg af afgiften, for de varer eller tjenesteydelser, som er blevet leveret inden for rammerne af den pågældende salgsfremmende foranstaltning, og med hensyn til alle de transaktioner, der giver ret til nedsættelse af afgiftsgrundlaget.

5. I forbindelse med anvendelsen af stk. 4 omfatter det tilbagebetalte beløb afgiftsbeløbet.«

§ 78:

»3. Med henblik på § 77, stk. 4, skal den afgiftspligtige person, der foretager tilbagebetalingen, være i besiddelse af:

- a) en kopi af den faktura, der er udstedt i navnet på den person, der har ret til tilbagebetaling, som dokumenterer gennemførelsen af den transaktion, der giver ret hertil, og entydigt beviser, at den omhandlede transaktion er en afgiftspligtig begivenhed, der er indtruffet på det nationale område, og
- b) et bevis for pengeoverførslen eller for en kontant betaling, som entydigt dokumenterer, at den afgiftspligtige person har tilbagebetalt det beløb, der er præciseret i den pågældendes forretningspolitik, til den person, som har ret hertil.

4. Det i stk. 3, litra b), nævnte bevis skal indeholde følgende oplysninger:

- a) Navn, adresse, og, hvis der er tale om en afgiftspligtig person, skatteregistreringsnummer på den person, der har ret til tilbagebetaling.
- b) Oplysninger om fradragsretten i forbindelse med den omhandlede transaktion på grundlag af en erklæring fra den person, der har ret til tilbagebetaling.«

A kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény (lov nr. LXXXIII af 1997 om ydelser under den lovpligtige sygeforsikring)

§ 30/A:

»Sygeforsikringsinstitutionen kan indgå aftaler om priser på, mængder af og kvalitetskrav til de varer og sundhedsydelser, som kan markedsføres med

prisstøtte, eller om andre forhold, som parterne anser for nødvendige, med indehavere af den i § 36, stk. 1, i lov nr. XCVIII af 2006 om markedsføring af lægemidler nævnte markedsføringstilladelse samt med aktører, der markedsfører medicinsk udstyr, og med leverandører af sundhedsydelser.«

A biztonságos és gazdaságos gyógyszer- és gyógyászatisegédeszköz-ellátás, valamint a gyógyszerforgalmazás általános szabályairól szóló 2006. évi XCVIII. törvény (lov nr. XCVIII af 2006 om generelle bestemmelser angående pålidelig og økonomisk bæredygtig levering af lægemidler og medicinsk hjælpeudstyr og om salg af lægemidler, herefter »lov om salg af lægemidler«)

§ 17:

»4. Det er forbudt at reklamere for lægemidler og fødevarer, som kun kan udleveres mod recept på apoteker, eller som er blevet godkendt med henblik på finansiering fra den sociale sikring, samt [org. s. 5] medicinsk udstyr finansieret af den sociale sikring.«

§ 26:

»2. Med henblik på at overholde budgetrammen kan sygeforsikringsinstitutionen indgå aftaler om omfanget af den i stk. 5 omhandlede finansiering med hensyn til lægemidler, der allerede finansieres, eller lægemidler, der for nylig er blevet godkendt til finansiering, eller bestemte kategorier af eller deres indikationer samt lægemidler, der finansieres af rimelighedshensyn.

[...]

5. Den betalingsforpligtelse, der er fastlagt i aftalerne om finansieringsomfang, kan fastlægges:

- a) forholdsmæssigt i forhold til den prisstøtte, som er blevet betalt pr. enhed, der er solgt med prisstøtte
- b) på grundlag af forskellen mellem den samlede støtte til købsprisen, der er blevet betalt for en eller flere varer i den af aftalen omhandlede periode, og den i aftalen fastsatte loft

[Udelades] [irrelevante bestemmelser]

e) på grundlag af forskellen mellem den ordinerede dosis og den referencedosis, der er fastsat i aftalen i henhold til kriteriet om omkostningseffektivitet, i overensstemmelse med produktresuméet for det pågældende lægemiddel.

6. Bestemmelserne i stk. 5 kan desuden finde kumulativ anvendelse med hensyn til et præparat.«

§ 28:

»1. Med henblik på finansieringen af lægemidler, der er godkendt til finansiering fra den sociale sikring, kan sygeforsikringsinstitutionen anvende følgende finansieringsmetoder:

[...]

c) Aftaler om finansieringens omfang.

[...]«

A törzskönyvezett gyógyszerek és a különleges táplálkozási igényt kielégítő tápszerek társadalombiztosítási támogatásba való befogadásának szempontjairól és a befogadás vagy a támogatás megváltoztatásáról [szólv] 32/2004. (IV 26.) ESzCsM rendelet (sundhedsministeriets bekendtgørelse nr. 32/2004 af 26.4.2004 om kriterierne for, at registrerede lægemidler og fødevarer til særlig behov godkendes til finansiering fra den sociale sikring, og om ændring af godkendelsen eller af finansieringen)

§ 11:

»1. I forbindelse med de i § 26 i lov om salg af lægemidler nævnte aftaler om finansieringen fastsættes støttens omfang på grundlag af det antal patienter, som kan behandles, henset til den omhandlede sygdoms prævalens og incidens efter et forslag fra en sundhedsfaglig sammenslutning.«

II.2. EU-retten

Rådets direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (herefter »momsdirektivet«):

Artikel 73

»Ved levering af varer og ydelser, bortset fra de i artikel 74 til 77 omhandlede, omfatter afgiftsgrundlaget den samlede modværdi, som leverandøren modtager eller vil modtage af kunden eller tredjemand for de pågældende transaktioner, herunder tilskud, der er direkte forbundet med transaktionernes pris.« **[Org. s. 6]**

Artikel 90

»1. I tilfælde af annullation, afbestilling, ophævelse, ikke-betaling eller kun delvis betaling eller afslag i prisen efter det tidspunkt, hvor transaktionen har fundet sted, nedsættes afgiftsgrundlaget tilsvarende på betingelser, som fastsættes af medlemsstaterne.

2. For så vidt angår ikke-betaling eller kun delvis betaling kan medlemsstaterne dog fravige stk. 1.«

Artikel 273

»Medlemsstaterne kan fastsætte andre forpligtelser, som de skønner nødvendige for at sikre en korrekt opkrævning af momsen og for at undgå svig, forudsat at der sker ligebehandling af indenlandske transaktioner og transaktioner mellem medlemsstaterne foretaget af afgiftspligtige personer, og såfremt disse forpligtelser ikke i samhandelen mellem medlemsstaterne giver anledning til formaliteter ved grænsepassagen.

Muligheden i stk. 1 kan ikke anvendes til at pålægge faktureringsforpligtelser ud over dem, der er fastsat i kapitel 3.«

III. Begrundelsen for anmodningen

Det første præjudicielle spørgsmål

I dom af 20. december 2017 i sag C-462/16, Boehringer Ingelheim Pharma, fastslog Domstolen, at artikel 90, stk. 1, i momsdirektivet skal fortolkes således, at den rabat, som en medicinalvirksomhed i medfør af en national lov yder et privat sygeforsikringselskab, i henhold til denne bestemmelse medfører en nedsættelse af afgiftsgrundlaget til fordel for denne medicinalvirksomhed, når leveringen af farmaceutiske produkter finder sted gennem grossister til apoteker, som foretager udleveringer til personer dækket af en privat sygeforsikring, der godtgør sine forsikrede udgiften til køb af farmaceutiske produkter.

Den ungarske finansieringsordning ligner ordningen for finansiering af den tyske private sygeforsikring med den forskel, at betalingerne i Ungarn til NEAK, som er en offentlig sygeforsikringsinstitution, ikke er baseret på en ufravigelig retsregel, men derimod på en civilretlig aftale, som parterne frivilligt har indgået. Sagsøgeren er ikke forpligtet til at indgå en aftale af denne art med NEAK, men konsekvensen af aftalen er den samme som i sag C-462/16. Denne konsekvens er netop, at sagsøgeren kun kunne råde over et beløb, der svarer til disse produkters salgspris over for apotekerne med fradrag af den nævnte rabat (dom af 20.12.2017, Boehringer Ingelheim Pharma, præmis 35). Domstolen tog imidlertid ikke stilling til spørgsmålet om, hvorvidt det fortsat er muligt at nedsætte afgiftsgrundlaget efterfølgende, når rabatten ikke ydes i henhold til en ufravigelig retsregel, men derimod er frivillig, således som det er tilfældet i den foreliggende sag.

Ifølge sagsøgte kan de til NEAK betalte beløb ikke anses for en efterfølgende tilbagebetaling i reklameøjemed. Eftersom det i henhold til § 17, stk. 4, i lov nr. XCVIII af 2006 om salg af lægemidler er forbudt at reklamere for lægemidler, der finansieres af den sociale sikring, er salgsfremmende foranstaltninger udelukkede med hensyn til de receptpligtige lægemidler, der er genstand for

aftalerne. Desuden er kravet om, at disse beløb skal være fastlagt af den afgiftspligtige person »i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i den pågældendes forretningspolitik«, heller ikke opfyldt, eftersom det ikke er sagsøgeren, der bestemmer størrelsen af de betalinger, der foretages i henhold til aftalen, men derimod en sundhedsfaglig sammenslutning i overensstemmelse med § 11, stk. 1, i sundhedsministeriets bekendtgørelse nr. 32/2004 af 26. april 2004. **[Org. s. 7]**

I henhold til momsdirektivets artikel 90, stk. 1, nedsættes afgiftsgrundlaget tilsvarende på betingelser, som fastsættes af medlemsstaterne. Selv om medlemsstaten forekommer at have friheden til at fastsætte betingelserne for en efterfølgende nedsættelse af afgiftsgrundlaget, tog Domstolen i sagen Boehringer Ingelheim Pharma ikke stilling til spørgsmålet om, i hvilket omfang en begrænsning står i et rimeligt forhold til det lovgivningsmæssige mål, hvis der fastsættes betingelser for en efterfølgende nedsættelse af afgiftsgrundlaget. Spørgsmålet er begrundet, fordi det for at afgøre sagen er nødvendigt at afgøre, om den ungarske lovgivning tilsidesætter princippet om afgiftsneutralitet, og om den udgør en begrænsning, som ikke står i et rimeligt forhold til det med lovgivningen forfulgte mål. Den ungarske lovgivning fratager reelt alle de medicinalvirksomheder, som har indgået aftaler, der svarer til de i hovedsagen omhandlede, muligheden for at nedsætte afgiftsgrundlaget efterfølgende.

Ifølge den forelæggende ret skal NEAK i hovedsagen anses for at være den endelige forbruger af en levering, som foretages af en medicinalvirksomhed, således at det beløb, som skatteforvaltningen opkræver, ikke kan være højere end det, den endelige forbruger har betalt (jf. i denne retning dom af 24.10.1996, Elida Gibbs, C-317/94, EU:C:1996:400, præmis 24). Eftersom en del af modydelsen ikke modtages af den afgiftspligtige person som følge af den rabat, sidstnævnte yder NEAK, er der dermed faktisk sket en prisnedsættelse efter det tidspunkt, hvor transaktionen har fundet sted i henhold til momsdirektivets artikel 90, stk. 1. Sagsøgeren har under disse omstændigheder således ikke frit kunnet disponere over den samlede sum, som er modtaget for salget af disse produkter til apoteker og grossister (dom af 20.12.2017, Boehringer Ingelheim Pharma, præmis 41-43).

Det andet præjudicielle spørgsmål

Som en betingelse for en efterfølgende nedsættelse af afgiftsgrundlaget kræver den ungarske lovgivning en faktura udstedt i navnet på den person, der har ret til tilbagebetaling, som dokumenterer gennemførelsen af den transaktion, der giver ret til denne tilbagebetaling, og et bevis for pengeoverførslen eller for en kontant betaling.

I den foreliggende sag blev der ikke udstedt en faktura med hensyn til sagsøgeren og NEAK, idet der derimod kun foreligger et betalingskrav fra NEAK til sagsøgeren og en bankkviktering, som dokumenterer, at betalingen er sket ved en overførsel. I overensstemmelse med den i aftalen fastlagte metode beregner NEAK det beløb, som fremgår af betalingskravet, på grundlag af oplysninger om

omfanget af solgte lægemidler og recepter for den pågældende periode. Selv om der ikke findes en faktura, er transaktionen således behørigt dokumenteret, eftersom oplysningerne i aftalerne og oplysningerne om omfanget af solgte lægemidler er tilgængelige for offentligheden, og opgørelsen af finansieringen er baseret på officielle offentlige registre. Det er også vigtigt at anføre, at NEAK er en statslig sygeforsikringsinstitution, og dermed kan det unægteligt antages, at de oplysninger, som anføres i betalingskravet, er korrekte.

Momsdirektivets artikel 273 tillader, at medlemsstaterne fastsætter andre forpligtelser for at sikre en korrekt opkrævning af momsen og for at undgå svig. Den forelæggende ret er af den opfattelse, at restriktionerne skal stå i et rimeligt forhold til det forfulgte mål. I den foreliggende sag har sagsøgte hverken nævnt eller gjort muligheden for afgiftssvig gældende, mens den korrekte opkrævning af momsen, selv hvis der ikke findes en faktura, kan sikres på grundlag af de oplysninger, som er nævnt i det foregående afsnit, og i betragtning af det offentlige organs handlinger.

I sagen Boehringer Ingelheim Pharma tog Domstolen hverken stilling til de formelle betingelser eller til spørgsmålet om, hvilke dokumenter der er nødvendige for, at der kan ske en efterfølgende nedsættelse af afgiftsgrundlaget, og dermed er det forelagte spørgsmål begrundet. **[Org. s. 8]**

[Udelades] [nationale procesretlige betragtninger]

Budapest, den 16. september 2019.

[Udelades]

[Underskrifter]